

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 13 0 U 002776 14 Uvp
Banja Luka, 08.02.2017. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Stake Gojković kao predsjednika vijeća, te Smiljane Mrše i Želimira Barića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mire Mačkić, u upravnom sporu po tužbi Đ.M. iz D.Ž., Ul. ... (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 15.03-362-169/12 od 11.9.2013. godine, tuženog Ministarstva ..., B., u predmetu inspekcijskog nadzora, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Doboju broj 13 0 U 002776 13 U od 29.11.2013. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 08.02.2017. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

O b r a z l o Ź e n j e

Pobijanom presudom, odbijena je tužba protiv uvodno označenog akta tuženog, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Administrativne službe Opštine D.Ž. – Urbanističko građevinske inspekcije broj 04/4-362-5/10 od 7.8.2012. godine, kojim je tužiocu naloženo uklanjanje prizemnog objekta dimenzija cca 10,0x8,0 metara, izgrađenog na parcelama označenim kao k.č. br. 2554 i k.č. br. 2555 upisanim u pl. br. 136 k.o. D.Ž. uz upozorenje da će se u suprotnom rješenje izvršiti putem prvostepenog organa, na teret tužioca. Stavom 2. izreke presude je tužilac oslobođen plaćanja troškova postupka u upravnom sporu (taksa na tužbu i presudu).

Odbijanje tužbe sud je obrazložio stavom da je pravilno osporenim aktom odbijena žalba tužioca i potvrđeno prvostepeno rješenje jer da je tužilac bio upozoren da obustavi izgradnju spornog objekta dok ne pribavi dozvolu za građenje, te da se oglušio o to naređenje, a ne pokazuje namjeru pribavljanja tražene dozvole što se potvrđuje iz postupka u kojem je odustao od diobe pred Osnovnim sudom u Modriči prema rješenju tog suda broj 86 0 V 003298 08 V od 29.9.2011. godine, koja je uslov za dobijanje dozvole za građenje, a pored navedenog da je tužiocu ukazano da je u nedostatku dokumenata prostornog uređenja obavezan pribaviti lokacijske uslove za navedenu gradnju.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija njenu zakonitost zbog povrede zakona. Smatra da obrazloženje pobijane presude ne daje jasne razloge zašto je tužba neosnovana jer da se ponavljaju razlozi i stavovi organa uprave a ne iznosi se stav i pravni osnov kojim se sud rukovodio pri donošenju presude. Ističe da mu se nalaže rušenje objekta pozivom na odredbu koja je navedena u rješenju a da se ista obaveza ne odnosi na organe uprave u vezi primjene zakonskih odredaba koje se odnose na

usvajanje planskih dokumenata koji nisu donijeti za Opštinu D.Ž., niti je izvršeno usaglašavanje sa dokumentima šireg područja, tako da je inspekcijski nadzor u skladu sa članom 107. stav 1. tačka a), b) i v) Zakona o uređenju prostora i građenju („Službeni glasnik RS“ broj 55/10), trebalo izvršiti prvenstveno u smislu da se naredi nadležnom organu sprovođenje zakona što je izostalo, zbog čega je postupak trebalo prekinuti dok se ne riješe imovinski odnosi na predmetnim nekretninama. Predložio je da se zahtjev uvaži i presuda preinači ili ukine.

U odgovoru na zahtjev tuženi organ je ostao kod razloga sadržanih u obrazloženju osporenog akta na osnovu kojih je odlučeno kao u njegovom dispozitivu.

M.M. u svojstvu zainteresovanog lica je u odgovoru na zahtjev istakao da je tužiocu jasno da se gradnja objekta može vršiti na parceli koja je u vlasništvu investitora sa 1/1 dijela što mu je u nekoliko rješenja nadležni organ sugerisao, a da se tužilac na te upute oglušio; da se pored toga od 2008. godine pred Osnovnim sudom u Modriči vodi ostavinska rasprava radi podjele zaostavštine, ali je tužilac taj proces prekinuo i nije dozvolio da se izvrši podjela imovine iako je zainteresovano lice predložilo i uplatilo potrebni avans za izlazak vještaka geometra i vještaka građevinske struke; da se iz navedenog vidi da tužilac nikada nije imao namjeru postupiti po zakonu kod podjele imovine i obezbjeđenja legalne gradnje, niti je prilikom bespravnog građenja predmetnog objekta od njega tražio saglasnost. Predložio je da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovore na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je tužiocu i zainteresovanom licu rješenjem broj 04/4-362-5/10 od 20.12.2011. godine naređeno da obustave izgradnju prizemnog stambenog objekta dimenzija cca 10,0x8,0 metara u D.Ž. na parcelama označenim kao k.č. br. 2554 i k.č. br. 2555 upisanim u pl. br. 136 k.o. D.Ž. kao posjednika tužioca i zainteresovanog lica sa ½ dijela, te im naređeno da u roku od 60 dana pribave odobrenje za gradnju tog objekta; da je inspektor urbanističko građevinske struke dana 10.4.2012. godine izašao na teren da izvrši kontrolu izvršenja navedenog rješenja i zaključio da su tužilac i zainteresovano lice dogradili prizemni stambeni objekat na navedenim parcelama, pa je donio rješenje dana 17.4.2012. godine kojim je naredio tužiocu i zainteresovanom licu da u roku od 60 dana uklone navedeni dograđeni dio objekta; da je to rješenje poništeno iz razloga što je bilo potrebno utvrditi da li je tužilac izgradio predmetni objekat pa je u izvršenju istog, dana 17.7.2012. godine izlaskom na lice mjesta zapisnički konstatovao da je tužilac izgradio prizemni stambeni objekat navedenih dimenzija i rješenjem od 7.8.2012. godine njemu naređeno da ukloni taj objekat.

Na osnovu izloženog tuženi organ je u osporenom aktu obrazložio da je predmetni postupak pravilno proveden provođenjem dokaza uviđajem na licu mjesta te uzimanjem izjava od tužioca i zainteresovanog lica u službenim prostorijama prvostepenog organa te da je utvrđeno da je tužilac bespravno izgradio prizemni objekat na lokaciji navedenoj u dispozitivu prvostepenog upravnog akta čije se rušenje nalaže tim aktom; da se tužilac neosnovano poziva na činjenicu da navedeno područje nije obuhvaćeno planskim dokumentima, jer da se u nedostatku istih izdaju lokacijski uslovi na osnovu stručnog mišljenja ovlaštenog pravnog lica. Tuženi je i u rješenju od 3.7.2012. godine ukazao da je članom 52. stav 3. Zakona o uređenju prostora i građenju („Službeni glasnik RS“ broj 55/10)., određeno da ako područje buduće izgradnje nije obuhvaćeno ni jednim dokumentom prostornog građenja, da se lokacijski uslovi

sastoje iz stručnog mišljenja pravnog lica ovlašćenog za izradu prostorno – planske dokumentacije, urbanističko tehničkih uslova i zapisnika o uviđaju sa lica mjesta, što jasno pokazuje da je rješenje prvostepenog organa donijeto u skladu sa odredbama člana 94. i 107. stav 1. tačka đ) Zakona o uređenju prostora i građenju, a na osnovu ovlašćenja iz člana 79. stav 1. alineja 1. Zakona o inspekcijama u Republici Srpskoj („Službeni glasnik RS“ broj 113/05 i 1/09)) i člana 88. Zakona o inspekcijama u Republici Srpskoj („Službeni glasnik RS“ broj 74/10).

Iz navedenog proizlazi da je pravilno tužba u ovom upravnom sporu odbijena, jer tužilac ne osporava činjenice utvrđene u upravnom postupku, a to je da je objekat izgradio bez dozvole nadležnog organa te da nije podnio zahtjev za izdavanje lokacijskih uslova za izgrađeni objekat. Saglasno navedenom njegovu navodi da je bilo potrebno naložiti organu uprave da donese odgovarajuće planske dokumente nisu osnovani jer je tužilac upoznat da je u nedostatku planskih dokumenata potrebno zatražiti izdavanje lokacijskih uslova. Predmetni postupak je bio prekinut zaključkom prvostepenog organa broj 04/4-362-5/10 od 22.03.2011. godine radi rješavanja imovinsko pravnih odnosa između tužioca i zainteresovanog lica ali je rješenjem Osnovnog suda u Modriči broj 86 0 V 003298 08 V od 29.09.2011.godine utvrđeno da je tužilac povukao prijedlog za podjelu imovine, zbog čega je postupak inspekcijaskog organa nastavljen, pa je bez uticaja na pravilnost osporenog akta navod tužioca da je postupak trebalo ponovo prekinuti. Otuda su razlozi odbijanja tužbe u ovom upravnom sporu u saglasnosti sa naprijed navedenim odredbama člana 94. i 107. stav 1. tačka đ) Zakona o uređenju prostora i građenju te člana 79. stav 1. alineja 1. Zakona o inspekcijama u Republici Srpskoj Zakona o inspekcijama u Republici Srpskoj.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi iz člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca odbija, jer nisu ispunjeni uslovi iz člana 10. ZUS za poništenje osporenog akta.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Staka Gojković

Tačnost otppravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić